

SALA FERNANDO REY

COMEDIA EUROPEA

2, 3 e 4 de xuño

CARMINA Y AMÉN

Dirección: Paco León

Intérpretes: Carmina Barrios, María León
España, 2014 - 100 min
(V. O. en castelán) - NRM 12 ANOS
Formato: DVD

- * PREMIOS DO CINE EUROPEO 2014: NOMINADA A MELLOR COMEDIA
- * PREMIOS GOYA 2014: NOMINADA A MEJOR ACTRIZ REVELACIÓN (YOLANDA RAMOS)
- * FESTIVAL DE MÁLAGA 2014: MELLOR GUIÓN E ACTRIZ DE REPARTO (RAMOS)
- * PREMIOS FERROZ 2014: MELLOR COMEDIA. 7 NOMINACIÓNS

Tras a súbita morte do seu marido, Carmina convence á súa filla María de non dar parte da defunción has ta pasados dous días e así poder cobrar a paga extra que el tiña pendente. Durante eses dous días esconden o cadáver e disimulan o seu duelo na cotidianidad dun bloque de pisos dun barrio humilde de Sevilla.

Tíñao moi fácil Paco León para reeditar, dous anos despois, o éxito do seu sorprendente exordio, 'Carmina o revienta': bastaba con seguir deixando á súa nai, a notable Carmina Barrios, campar polo encadre, bosquejar un guión con situacións hilarantes, e a facer caixa. E con todo, o que fai aquí o actor, xa consolidado cineasta, é algo ben difícil: comezar cunha morte e acabar co anuncio de algo tremendo... sen que o espectador abandone nunca o sorriso. Seguen aí a aguda mirada sociolóxica, pero sen que pareza que estea a falar de aquí e agora, de nós e os nosos medos. Segue o humor costumista e profundamente andaluz, pero de repercusións e ecos universais. Segue tamén o talento para reunir un elenco de secundarios de extraordinaria eficacia, entre os que destaca unha Yolanda Ramos a quen ninguén debería birlar o Goya á Mellor Actriz de Repartición: a súa secuencia con Carmina é unha das máis brillantes vistas nunha comedia española en anos. Pero sobre todo, interesa resaltar algo que non é frecuente: a ambición dun cineasta por exporse novos retos, por seguir crecendo no seu oficio; o non conformarse coa facilidade dunha fórmula súa e orixinal, si, pero que de repetirse podería soar a falsa. O resultado, moi sinxelo: a mellor comedia española vista por este cronista desde hai moitos meses.

Mirito Torreiro (Fotogramas ****)

23, 24 e 25 de xuño

LA RITOURNELLE

Dirección: Marc Fitoussi

Intérpretes: Isabelle Huppert, Jean-Pierre Darroussin.
Francia, 2014 - 98 min
(V. O.S en castelán) - TODOS OS PÚBLICOS
Formato: DVD

Brigitte e Xavier viven en Normandía e dedícanse á gandería vacúa. Ela é soñadora mentres que el vive por e para o seu traballo. Tras a partida dos seus fillos, o peso da rutina fáiselle a Brigitte cada vez máis difícil de soprtar. Un día, nun arrebatado de euforia, vaise a París sen dicir nada. Xavier dáse conta entón de que quizá a estea perdendo.

Habituaos a unha Isabelle Huppert intensa, de personaxes cargados de matices, traumas e dores, e ás veces ata antipática, sorprende ver á actriz nun rexistro moito máis lixeiro, de actriz cómica coa única misión de facernos rir cando se pasa lixeiramente co ponche caseiro e se emborracha, tenta ligar cun amante das maduras, maréase nunha nora ou cea cunha cunhada parlanchina.

Ambientado nunha Cidade da Luz un pouco apagada, o guión ten unha falsa trama e unha inocente alegación do campo e do matrimonio para evitar aventuras persoais erradas.

Pere Vall (Fotogramas ***)

HORARIOS: xoves 20:30, venres 20:30 e 23:00 h, sábado 17:30 e 20:30 h.

ENTRADAS: 3,00 €

(Carne xove, +65 anos, desempregados, 2,00 €)

Sesión do espectador, venres 23:00 h e

sábado 17:30 h, precio único 1,50 €

ABONO 5 PELÍCULAS: 12,00€

VENDA NO DESPACHO DE BILLETES :
media hora antes de cada función.

VENDA ANTICIPADA: no ambigü, de luns a venres (de 10:30 a 13:30 e de 16:30 a 19:30 h.)

FORUM METROPOLITANO

Ayuntamiento de A Coruña
Concello da Coruña

9, 10 e 11 de xuño

NOUS TROIS OU RIEN

Dirección: Kheiron
Intérpretes: Kheiron, Leïla Bekhti, Gérard Darmon.
Francia, 2015 - 102 min
(V. O.S en castelán) - NRM 12 ANOS
Formato: DVD

* PREMIOS CÉSAR 2015: NOMINADA Á MELLOR ÓPERA PRIMA

Historia sobre o pequeno Kheiron, os seus padres, Hibat e Fereshteh, dúas persoas dun optimismo irredutible, e sobre a viaxe que emprenderon anos atrás desde unha pequena poboación ao sur de Irán ata París. Baseada na autobiografía do director.

"Isto non é ningunha broma. Vanche a matar", advirten ao protagonista desta homenaxe que o showman Kheiron dedica aos seus politicamente implicados pais, contando a súa accidentada fuxida a Francia desde a súa Irán natal. Tampouco o director parece tomarse o asunto demasiado en serio: na súa aposta polo conto naïf, e con ecos á mirada de Roberto Benigni sobre o Holocausto en 'A vida é bela' (1997), Kheiron roza a frivolidade ao describir (torturas en prisión e vendettas incluídas) o réxime pre-Jomeini.

Nun eficaz exercicio eu mo guiso eu mo como, non só dá vida ao seu propio proxenitor: tamén dirixe e escribe o filme, todo un éxito de público no seu país. Non é de estrañar, porque manexa a narrativa con oficio, destila a tenrura propia de quen está emocionalmente implicado no que conta, consegue afortunados achados cómicos (lancaricatura do Xa de Persia é tronchante) e deixa ese sabor buenrollista

Àlex Montoya (Fotogramas *)**

16, 17 e 18 de xuño

LE PLACARD

Dirección: Francis Veber
Intérpretes: Daniel Auteuil, Gérard Depardieu.
Francia, 2001 - 84 min
(V. O.S en castelán) - NRM 7 ANOS
Formato: DVD

* 2 NOMINACIÓNS AO OSCAR1952: MELLOR DIRECTOR, GUIÓN
* GLOBOS DE ORO 1952: MELLOR GUIÓN

Un traballador dunha empresa de preservativos decátase de que vai ser despedido. Aconsellado por un amigo, faise pasar por homosexual paa demandar á empresa alegando discriminación sexual. Con todo, a representación doseu novo papel só lle traerá quebradizos de cabeza e dará lugar a máis dun malentendido.

Nunha mesma tarde vi "Volvo a casa", de Manoel de Oliveira, e "Saír do armario", de Francis Veber. A primeira chegaba aureolada de ditirambos; a segunda, coas etiquetas de comercial e boulevardera entre peito e costas. Comparacións odiosas: Saír do armario é o cinema que realmente me engancha, que me leva do nariz, que me satisfai en todos os sentidos. Dito doutra maneira: "Volvo a casa" interésame, intermitentemente; "Saír do armario" encántame. Os riscos do tema son obvios: caer na chocarrería de mariquitas, modelo "Non desexarás ao veciño do quinto", ou endilgarnos unha comedia con máis mensaxe que masaxe. Francis Veber, que xa nos regalou fará un par de anos "A cea dos idiotas", opta por unha premisa moi sutil. Como lle di Belone, o Pigmalión do noso protagonista, non fai falta que cambies: o que cambiará será a mirada dos outros. En primeiro termo, "Saír do armario" é unha comedia agridoce sobre a mirada dos outros; o seu tema segundo é o crecemento e a difusión dun rumor. Temas, por certo, moi shakesperianos, que o mestre ilustrou en "Moito ruído para nada". E hai outro personaxe, outro elemento shakespearianísimo nesta película: o xefe de persoal, machista e feroz, que interpreta Depardieu, un Malvolio inesperado que, vítima doutro rumor de signo contrario, se desmorona e cae na tolemia. Na película nin sobra nin se dilata un só plano; non se perde en profundidades imprecisas; dá moito máis do que promete grazas a uns diálogos e uns xiros de guión que beben do gran Michel Audiard, e os seus actores e actrices voan moi alto sen pasarse un pelo: a sobriedade extrema de Daniel Auteuil; o humor e a tenrura de Aumont e a extrema fragilidade de Depardieu, coa mesma tolemia de amor na mirada que xa mostrou en Uranus. Como ben di Veber, son actores que posúen unha velocidade suplementaria: con eles sempre se pode ir máis lonxe. "Saír do armario" tamén vai máis lonxe. É moito máis que unha "feelgood movie": é unha ducha de intelixencia e, de longo, a mellor comedia do seu autor (e a mellor comedia de outing desde In & Out.

Marcos Ordoñez (Fotogramas **)**